

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/514/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.VI.20.014/2025/10. számú ítélete alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselő (dr. Pintér Zsófia ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be a Kúria Pfv.VI.20.014/2025/10. számú ítélete, valamint a Fővárosi Törvényszék 48.Pf.635.139/2024/6. számú ítélete ellen. Álláspontja szerint a támadott bírósági ítéletek sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapját képező ügy tényállása szerint az indítványozó és az alapügy II. rendű alperese 50–50 %-ban tulajdonosai egy az indítványozó nevét viselő Kft.-nek. 2019 májusában az indítványozó kizárta a Kft. tevékenységéből a II. rendű alperest, ugyanezen év szeptemberében pedig törvényességi felügyeleti eljárást kezdeményezett a Kft.-vel szemben, amelynek eredményeképp a cégbíróság felhatalmazta az indítványozót a Kft. közgyűlésének összehívására. A közgyűlés a 2020. február 3-án meghozott határozatával (az indítványozó szavazatával) a II. rendű alperest az ügyvezetői tisztségéből azonnali hatállyal visszahívta. A szavazásból az érintett II. rendű alperes ki volt zárva. Ezen határozat alapján (amelyet a II. rendű alperes nem támadott meg a bíróság előtt) az indítványozó változásbejegyzési kérelmet terjesztett elő, amelyet azonban a cégbíróság elutasított. Ezt követően 2020. június 2-án a II. rendű alperes ügyvezetői döntést (a továbbiakban: ügyvezetői döntés) hozott, amely alapján a cégbíróság 2020. június 4-én az alapügy további alpereseit, mint munkavállalókat, képviseleti joggal a Kft. cégjegyzékébe bejegyezte. Emiatt az indítványozó törvényességi felügyeleti eljárást kezdeményezett (a munkavállalók képviseleti jogának bejegyzésével kelt adatoknak a cégjegyzékből

történő törlését kérve), a bejegyző határozat alaki és tartalmi érvénytelenségére hivatkozással, amelyet azonban a cégbíróság elutasított, arra hivatkozással, hogy a bejegyzés alapjául szolgáló okirat érvényessége csak perben vitatható.

- [3] Mindezeket követően az indítványozó keresettel fordult a Pesti Központi Kerületi Bírósághoz (a továbbiakban: PKKB), amelyben kérte a II. rendű alperes által 2020. június 2-án hozott ügyvezetői döntés, jogszabályba ütközés miatti megsemmisítését, és ez alapján a cégjegyzék eredeti állapotának helyreállítását.
- [4] A PKKB ítéletében megállapította, hogy az ügyvezetői döntés érvénytelen, és így elrendelte a III., IV. és V. rendű alperesek cégjegyzékéből történő törlését. A PKKB – miután megállapította, hogy az indítványozónak a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) alapján fennállt a jogi érdeke a perindításra, amely a PKKB szerint megállapításai keresetként volt értékelhető – ítéletében hangsúlyozta, hogy mivel a 2020. február 3-ai határozatot a II. rendű alperes nem támadta meg a bíróság előtt (ez azonnal hatályosult), így a Kft. ezen határozat szerint működött tovább, vagyis ezen időponttól kezdve a II. rendű alperes nem volt a Kft. ügyvezetője. Így azonban az ügyvezetői döntést nem a Kft. szerve hozta meg, ezért ezt nem is volt lehetősége a Ptk. rendelkezései szerint az indítványozónak a bíróság előtt megtámadnia. A PKKB ezért megállapította, hogy a képviseleti joggal való felruházás nem felelt meg a jogszabályi feltételeknek.
- [5] 1.2. A II., III., IV. és V. rendű alperesek a PKKB ítéletével szemben fellebbezéssel éltek a Fővárosi Törvényszék (a továbbiakban: törvényszék) előtt, amely ítéletében a PKKB ítéletét megváltoztatta és a keresetet elutasította.
- [6] A törvényszék ítéletében kiemelte, hogy a PKKB ítélete végrehajthatatlan, mivel egy járásbírósnak nincs hatásköre arra, hogy egy cégbíróságot változásbejegyzésre kötelezzon. Ugyancsak hangsúlyozta a törvényszék, hogy a PKKB tévesen minősítette az indítványozó keresetét megállapítási keresetnek, mivel abban az indítványozó nem csak az ügyvezetői döntés érvénytelenségének a megállapítását, hanem az eredeti állapot helyreállítását is kérte. A törvényszék szerint a PKKB ítélete abban is tévedett, hogy az indítványozó perindítás tekintetében fennálló jogi érdekét igazoltnak vélte, mivel a Ptk. Harmadik Könyve speciális szabályokat tartalmaz a Ptk. Hatodik Könyvéhez képest, így a vitatott határozat jogszabályoknak való megfelelését csak ezen speciális szabályok alapján lehet vizsgálni.
- [7] A törvényszék szerint a II. rendű alperes döntését (akár ügyvezetőként, akár a Kft. tagjaként hozta) a törvényszéknek lenne joga vizsgálni, de csak a határozat meghozatalát követő egy éves jogvesztő határidőn belül (lásd: Ptk. 3:36. § (1) bekezdés). Ezt a határidőt azonban az indítványozó elmulasztotta (mivel keresetét csak 2022. november 29-én nyújtotta be). Ítéletében kiemelte a törvényszék azt is, hogy a PKKB álláspontjával szemben a II. rendű alperesnek az ügyvezető tisztségéből történő 2020. február 3-ai eltávolítása nem tekinthető érvényesnek, mivel azt a cégbíróság nem jegyezte be, erre is tekintettel jegyezhetette be a cégbíróság a 2020.

június 2-ai ügyvezetői döntés alapján, képviseleti joggal, a III., IV. és V. rendű alpereseket a Kft. cégjegyzékébe.

- [8] 1.3. Az indítványozó a jogerős ítélettel szemben felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Kúriához, amely azonban a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.
- [9] A Kúria ítéletének indokolásában kifejtette, hogy – bár egyes pontokban téves indokok alapján, de – érdemben helytállóan és az egységes bírói gyakorlatnak megfelelően hozta meg a törvényszék az ítéletét (különösen a Ptk. Harmadik Könyvének speciális szabályai tekintetében). E körben megerősítette a Kúria, hogy jelen ügyben csak a határidőben előterjesztett, megfelelő kereseti hivatkozás alapján kezdeményezett per keretei között lehetett volna az ügyvezetői döntést megtámadni. A Kúria is hangsúlyozta, hogy az indítványozó tévesen állította, hogy azért nem tudott az ügyvezetői döntéssel szemben pert indítani, mert a meghozatalakor a II. rendű alperes nem volt ügyvezetőnek tekinthető. Ennek megállapítása ugyanis, felülvizsgálata per tárgyát kellett volna, hogy képezze. Ezen peres eljárás pedig nem kerülhető meg azzal, hogy az ügy felperese (jelen esetben az indítványozó) maga nyilatkozik a társasági jogi per érdemére vonatkozó kérdésben. Ugyancsak ezen per körébe tartozott volna az ügyvezetői döntés jogszerűségének eldöntése is. Ezért a Kúria szerint a törvényszék nem sértette meg az indokolási kötelezettségét azáltal, hogy ezen kérdésekben nem foglalt állást.
- [10] A Kúria a fentiek megerősítése mellett feltárta a törvényszéki ítélet téves állításait is (így pl. rögzítette, hogy egy Kft. tagjának határozata nem felülvizsgálható, mivel ő nem döntéshozó szerv), kiemelte azonban, hogy ezek a per érdemére nem hatottak ki. A Kúria is megerősítette ítéletében, hogy jelen perben a Kft. 2020. február 3-ai döntése nem volt vizsgálható, így a törvényszéknek ezen döntés megítélésével és annak hatásával összefüggő megállapításai minden alapot nélkülöztek, ennek azonban a korábbiak okán nem volt jelentősége. Ugyanakkor a Kúria is kiemelte, hogy az indítványozónak az eredeti keresetében kért jogkövetkezmény vonatkozásában a PKKB-nak nincs hatásköre eljárni és dönten, mivel egy járásbíróság a cégbíróságokat nem kötelezheti.
- [11] 1.4. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz. Az Alkotmánybíróság Főtitkárának a felhívására kiegészített és módosított alkotmányjogi panaszában a kúriai és a törvényszéki ítélet megsemmisítését kérte, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének sérelmére történő hivatkozással.
- [12] Az indítványozó az eredetileg benyújtott alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének, valamint a XIII. cikk (1) bekezdésének a sérelmét is állította (amelyhez azonban érdemi alkotmányjogi indokolást nem fűzött), ezekre azonban a kiegészített és módosított alkotmányjogi panaszában már nem hivatkozott.
- [13] Az indítványozó a támadott ítéleteket azért tartja az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésébe ütközőnek, mivel álláspontja szerint a bíróságok a Ptk. Harmadik

Könyvéből olyan speciális jogorvoslati kötelezettséget állapítottak meg a terhére, amelynek elmulasztása jogvesztéshez vezetett. Álláspontja szerint a 2020. február 3-ai döntést a II. rendű alperesnek kellett volna megtámadnia, ezt azonban ő elmulasztotta, így az indítványozó szerint annak joghatása beállt (vagyis elvesztette ügyvezetői státuszát). Azáltal azonban, hogy a jelen ügyben eljáró bíróságok a vitatott ügyvezetői döntés ellen ezt az alperesi mulasztást az ő terhére rótták fel, megsértették a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát, valamint a jogorvoslathoz való jogát (vagyis döntésük *contra legem* jellegű volt) Álláspontja szerint az eljáró bíróságok nem adták megfelelő indokát döntésüknek, és ezáltal megsértették az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó indokolási kötelezettségüket is.

- [14] 2. Az Abtv. 56. §-a alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának kérdésében dönt, ennek során mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának feltételeit. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [15] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján tanácsban járt el, és az indítványozó panaszának vizsgálata alapján azt állapította meg, hogy az alkotmányjogi panasz az alábbi okok miatt nem fogadható be.
- [16] 2.1. Az Abtv. 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [17] Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 30. §-a valamint az Ügyrend 28. § (1) bekezdése alapján, a kúriai végzés vonatkozásában, határidőben érkezett.
- [18] Jelen ügyben az alkotmányjogi panaszt az alapul szolgáló bírósági eljárásban érintett felperes nyújtotta be az ügyet érdemben lezáró bírósági ítélettel szemben, amely tekintetében további jogorvoslatnak nincs helye.
- [19] 2.2. Az indítványozó eredetileg benyújtott alkotmányjogi panaszában hivatkozott az Alaptörvény B) cikkére valamint XIII. cikk (1) bekezdésére is. Ugyan a kiegészített és módosított alkotmányjogi panaszában ezen cikkek sérelmére való hivatkozást nem tartotta fenn, az Alkotmánybíróság szükségesnek tartja megjegyezni a következőket.
- [20] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlatot folytat abban a tekintetben, hogy az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése önmagában nem Alaptörvényben biztosított jog, így a B) cikk (1) bekezdésének a sérelmére alkotmányjogi panaszt csak kivételes esetben, a visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás, valamint a kellő felkészülési idő

hiánya esetén {lásd többek között: 3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [14]–[17]} lehet alapozni.

- [21] Az eredetileg benyújtott alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben nem tartalmazott érdemi alkotmányjogi érvelést. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint azonban az indokolás hiánya az ügy érdemi elbírálásának akadálya {lásd többek között: 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3245/2016. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [10], [13]}.
- [22] A fentiekre tekintettel az alkotmányjogi panasz a fenti alaptörvényi rendelkezések tekintetében akkor sem lett volna érdemben vizsgálható, ha az azokra hivatkozást a kiegészített és módosított alkotmányjogi panaszában az indítványozó fenntartotta volna.
- [23] 2.3. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában tehát az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésére hivatkozott.
- [24] Ezen rendelkezések tekintetében megállapítható, hogy az indítvány megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében támasztott – a határozott kérelemre vonatkozó – törvényi feltételeknek. Az indítvány megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 51. § (1) bekezdés és 52. § (1b) bekezdés a) pont], az Abtv. 27. §-ában foglalt hatáskörben kérve az Alkotmánybíróság eljárását. A panaszos megjelölte továbbá az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntéseket [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont] és az Alaptörvény sérelmet szenvedett rendelkezéseit [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont]. Az indítvány benyújtását részletesen indokolta, kifejtve az Alaptörvényben foglalt jogok sérelmének mibenlétét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont]. Az indítványozó kifejezett kérelmet fogalmazott meg a bírói döntés(ek) megsemmisítésére nézve [Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pont].
- [25] Az Abtv. 29. §-ában meghatározottak szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {erről elsőként lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [26] Fontos kiemelni, hogy a bíróságoknak a jogszabályok keretei között, azokat alkalmazva kell a döntésüket meghozniuk. Ha ezen döntés *contra legem* jellegű, azaz a jogszabályokkal ellentétes, akkor a bírói jogértelmezés felvetheti a jogállami követelmények sérelmét is, és az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlata alapján (lásd: 20/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [21]–[29]) meghatározott feltételek teljesülése esetén az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmére vezethet.. A vizsgált ügyben azonban ilyen kivételes, érdemi vizsgálatra okot adó körülmény az alkotmányjogi panaszban előadottak alapján nem merült fel. Az ugyanis – az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz eljárásban – önmagában nem róható fel egy bíróságnak, ha az a jogszabályok szerint jár el. Jelen ügyben megállapítható, hogy

mind a törvényszék, mind a Kúria az irányadó jogszabályok alapján járt el az eljárása során. (Ezzel összefüggésben fontos kiemelni, hogy a Ptk. 3:36. § (1) bekezdése kifejezetten rögzíti, hogy egy – jelen esetben – Kft. által meghozott határozat hatályon kívül helyezése iránti per a határozat meghozatalától számított egyéves, jogvesztő határidő elteltével nem indítható meg.) Az alkotmányjogi panaszban támadott bírósági ítéletek pedig indokát adták annak, hogy miért és hogyan alkalmazták az indítványozó ügyében az irányadó Ptk. rendelkezéseket, és hogy a Ptk. Hatodik Könyvéhez képest a Harmadik Könyv miért tekinthető *lex specialis*-nak.

- [27] Az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlata szerint nem vizsgálja a jogszabályok bíróságok általi alkalmazását, a jogszabályok értelmezését mindaddig, amíg azok nem vetik fel az alaptörvény-ellenesség kételyét. Jelen ügyben megállapítható, hogy az indítványozó által felhozott érvek alapján az eljáró bíróságok ítéletei tekintetében nem merül fel az alaptörvény-ellenesség kételye, tekintettel arra, hogy az eljáró bíróságok az irányadó anyagi jogszabályoknak a következetes bírói gyakorlat szerinti értelmezését követték.
- [28] Mindezek alapján megállapítható, hogy a Kúria (és ezáltal a törvényszék) az irányadó jogszabályok alkalmazásával jutott a támadott ítélet szerinti eredményre, így a támadott ítélet az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése tekintetében nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét (tekintettel arra, hogy annak kapcsán nem merül fel a *contra legem* jogalkalmazás kételye), és olyan alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vetnek fel, amelynek tisztázását az Abtv. 27. §-a szerinti eljárás keretében az Alkotmánybíróság indokoltnak tartana.
- [29] A fentiek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Abtv. 27. §-ára alapított indítvány nem felel meg az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos követelmények egyikének sem.
- [30] 3. Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság – tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panasz részben nem tett eleget az Abtv. 52. § (1) bekezdésének, részben pedig nem felelt meg az Abtv. 29. §-ának, így az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésére is – az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2026. október 20.

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sonnevend Pál s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró